

Bursaspor-Fenerbahçe

16 Mayıs
2012

Ankara 19 Mayıs Stadı
Saat: 20.30

50. Ziraat Türkiye Kupası Finali

T.C. ZİRAAT BANKASI,
ZİRAAT TÜRKİYE KUPASI
FİNAL MÜCADELESİNDE
İKİ TAKIMA DA
BAŞARILAR DİLER.

50. finale hoşgeldiniz

Yıldırım Demirören

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı

Değerli futbolseverler;

Bu yıl 50'ncisi gerçekleştirilen Ziraat Türkiye Kupası'nın final maçı için Ankara'ya, 19 Mayıs Stadyumu'na hoşgeldiniz.

Başkent Ankara ve 19 Mayıs Stadyumu, tek maçlık sisteme geçildiği 1999-2000 sezonundan bu yana ilk kez Ziraat Türkiye Kupası Finali'ne ev sahipliği yapıyor.

16 Mayıs 2012 tarihindeki bu buluşma, 1974'te finalde karşılaşılan Bursaspor ile Fenerbahçe arasında 38 yıl sonraki ilk Türkiye Kupası finali olma özelliği ile de futbol tarihimizdeki yerini alacak. Şanlı geçmişlerinde hem kupa hem de lig şampiyonlukları olan iki takımımızın mücadelesinin sportmence baş-

layıp bitmesi en büyük dileğimiz.

Kupa yolculuğuna başlayan 57 takım arasında finale yükselme başarısı gösteren Bursaspor ve Fenerbahçe hem Ankara'daki hem de gönül verdiği renkler için şehir dışından gelecek taraftarlara unutulmaz anlar yaşatacaktır.

Ankara'daki finalde, kupayı kazanan takım ekstradan 1 milyon 400 bin dolar, finalist ekip ise 900 bin dolar ödül kazanacak.

Her iki finalist takıma da başarılar dilerken, Türkiye Kupası'na son 3 sezondur isim sponsorluğunu sürdüren Ziraat Bankası'na, yayıncı kuruluş Turkuvas Medya Grubu, ATV ve A Haber'e teşekkürlerimi iletiyorum.

Ertuğrul Sağlam

Bursaspor Teknik Direktörü

Çok özel bir tarih

Bu yıl 50.'si düzenlenen Ziraat Türkiye Kupası finalinde yer almaktan dolayı gururlu ve mutlu olduğumuzu belirtmek istiyorum.

Türk futbolunun en önemli ikinci kupası olan Ziraat Türkiye Kupası'nda 20 yıl aradan sonra final oynayacak olmanın heyecanını yaşıyoruz.

Bilindiği üzere takımımız 16 Mayıs 2010 tarihinde Türk futbolunda bir devrim gerçekleştirmiş ve 26 yıl aradan sonra lig şampiyonluğunu Anadolu'ya taşımaya başarmıştı.

Ziraat Türkiye Kupası final maçının da 16 Mayıs tarihine denk gelmiş olması takımımıza ayrı bir motivasyon sağlamakla birlikte, farklı kategorideki bir başarıyı daha yakalama fırsatı sunmuştur.

Ziraat Türkiye Kupası her iki takımın da uzun yıllardır hasret kaldığı

bir kupa. Ben bu final müsabakasında kupa hasreti ile birlikte rekabetin üst düzeye çıkacağını ve futbol adına tüm güzelliklerin sahaya yansıtacağını düşünüyorum.

Taraftarlarımızın da bu doğrultuda stat içinde ve dışında Fair-Play ruhuna uygun hareket ederek takımımızı desteklemelerini istiyorum. 12. adam olarak bizlere her zaman itici güç olan taraftarlarımızın takımımıza sağlayacağı destek, müsabakanın bizler adına olumlu geçmesinde büyük rol oynayacaktır.

Müzemizde yer alan şampiyonluk kupasının yanına Türkiye Kupası'nı da eklemek en büyük arzumuz.

İki güzide camiamızı bir araya getiren Ziraat Türkiye Kupası finalinin Türk futboluna hayırlı olmasını diliyorum.

Saygılarımla

Aykut Kocaman

Fenerbahçe Teknik Direktörü

Kupayı çok istiyoruz

Sevgili futbolseverler,

Yine çok özel bir futbol aşamında, bir kupa finalinde sizlerin karşısına çıkıyoruz.

Final maçları, son maçlar, her teknik adam için, her futbolcu için başlı başına bir duygu yoğunluğudur. Futbol kariyerlerinde bir dönüm noktasıdır. Çok önemlidir.

Bu akşam sahaya çıkan iki takım da rakiplerini birer birer saf dışı ettiler ve buraya kadar geldiler. Bana göre Bursaspor da Fenerbahçe de kupayı çoktan hak ettiler.

Bundan sonra futbolcular sahaya çıkacak ve son sözü söyleyecek. Herkes de buna saygı duyacak.

Biz Fenerbahçe olarak çok zor ve olağan üstü koşullarda geçen böylesine bir sezonda, Türkiye Kupası'nda final oynuyor olmaktan dolayı son derece mutluyuz.

Emeği geçen herkese, tüm futbolcularıma şimdiden teşekkür ediyorum.

Ama tabii buraya kadar geldikten sonra kupayı almak istiyoruz. Camiamız bu kupayı çok istiyor. Son yıllarda sayısız kere final oynamamıza rağmen, bir türlü kupaya uzanamadık. Bu duruma bu akşam bir son vermek istiyoruz. Kupayı kazanmak ve Fenerbahçe ailesini mutlu etmek istiyoruz. Futbolcularıma güveniyorum. Onlar bu sezon sayısız önemli maçta, kaliteli oyuncular olduklarını, Fenerbahçe'nin futbolcusu olduklarını kanıtladılar. Bugün de bunu başaracaklarına inanıyorum.

Bursaspor'a da şimdiden başarılar diliyorum. Dilerim bu zor sezonun son maçında bizleri izleyenlere güzel bir oyun izlettiririz. Futbolun aslında bir oyun olduğunu, hem de hepimizin çok sevdiği bir oyun olduğunu herkese hatırlatabiliriz.

Dostluk kazansın, centilmenlik kazansın, futbol kazansın...

Saygılarımla

Tarihi baştan yazdılar

Bursaspor Tarihi

Haziran 1963... Bursa futbol tarihinin en önemli kilometre taşı... Bursaspor o tarihte resmen kuruluyor. O yıla kadar iki kez Türkiye Şampiyonu çıkaran Bursa amatör futbolunu bir bunalım içerisindeydi. Yeni hedefler belirlemek gerekiyordu. 1959'da oluşturulan Türkiye 1. Ligi, ülke için çok büyük bir heyecandı. Ardından 2. Lig oluşturulmuştu. Köklü geçmişine Bursa da yer almalıydı bu liglerde. Dönemin unutulmaz Federasyon Başkanı Orhan Şeref Apak, Bursa ile temasa geçti. Önceleri Merinos'un profesyonel yapılması planlanıyordu. Sarı-lacivertli yöneticiler bunu uygun görmeyince diğer kulüpler devreye girdi. Ekonomik güçlükler içindeki amatör kulüpler, öğretmen Mehmet Ertan ve millî futbol hakemi Fahir Tezcan'ın önderliğinde birleşerek güçlü bir takım oluşturmak için harekete geçti. Bu kararı dönemin Valisi Fahrettin Akutlu da destekledi ve ilk toplantı vilayete yapıldı. O sezo-

nu yenilgisiz tamamlayan şampiyon Akınspor temsilcisinin bulunmadığı toplantı, Acar İdman Yurdu, Çelikspor, İstiklal ve Pınarspor yöneticileri ile Futbol Federasyonu Başkanı Orhan Şeref Apak, Vali Fahrettin Akutlu ve Bölge Müdürü Mehmet Göral'ın katılımıyla gerçekleştirildi. Kulüpler bu toplantıda birleşme yolunda kesin bir karar aldı. Akınspor da sonradan bu kararı destekledi ve Bursaspor doğdu. Beş yıldızdan yeni bir güneş çıkmış ve Bursa kenti özlediği, lâyik olduğu ligde mücadele etmeye hak kazanmıştı. Kulüp renklerini Uludağ'ın beyazı ve ovanın yeşilinden aldı. Yeşil-beyazlı Bursaspor 1963-64 sezonundan itibaren 2. Türkiye Ligi Beyaz Grubu'nda mücadelesine başladı. Yeşil-beyazlı kulüp ilk kupasını kurulduktan 3 yıl sonra, 2. Lig Beyaz Grup'u şampiyon olarak bitirince elde etti. Bursaspor o sezon oynadığı 30 maçın 19'unu kazanmış ve topladığı 45 puanla

1963 yılında kurulan ve tarihinde iki Türkiye Kupası, iki de Başbakanlık Kupası başarıları bulunan Bursaspor, 2009-10 sezonunda Türk futbol tarihini adeta baştan yazdı. 1959'dan bu yana oynanan ve Fenerbahçe, Galatasaray, Beşiktaş, Trabzonspor dışında şampiyon görmeyen Spor Toto Süper Lig, Bursaspor sayesinde beşinci büyüyle tanıştı.

en yakın rakibi Samsunspor'a 8 puan fark atmıştı. 1966-67 sezonunda şampiyon olan yeşil-beyazlılar artık 1.Lig'de mücadele edecekti. Takım 1970-71 sezonunda Türkiye Kupası'nda finale kadar yükselmeyi başarıyor ancak o dönemin güçlü takımlarından Eskişehirspor'a kaybediyordu. Bursa'da oynanan ilk maçı 1-0 kazanmışlar ancak Eskişehir'deki rövanşı 2-0 kaybederek kupayı ellerinden kaçırmışlardı. Yine de o sezon için ellerinde büyük bir teselli vardı. Başbakanlık kupası'nda Fenerbahçe ile karşılaşan yeşil-beyazlılar, güçlü rakiplerini 1-0 yenerek bu anlamlı kupayı müzelerine götürmeyi başarmıştı. Bursaspor'un Türk futbolundaki varlığı giderek daha fazla hissediliyordu. Özellikle de kupada gösterilen başarıları sayesinde. Yeşil-beyazlı kulüp, 1973-74 sezonunda da Türkiye Kupası'nda finale kalmayı başarıyordu. Rakip ise Fenerbahçe oluyordu. Bursaspor, evinde oynadığı ilk maçı 1-0 kazansa bile İstanbul'daki rövanşı 3-0'lık skorla kaybediyor ve çok yaklaştığı Türkiye Kupası'nı bir kez daha ellerinin arasından geçiriyordu. Üstelik bu sezon Başbakanlık Kupası da teselli olmayacaktı. Kupa, çok çekişmeli maçı 3-2 kazanan Beşiktaş'ın müzesine gidiyordu. Bursaspor, Türkiye Kupası'nda final oynayabilmek için tam 12 yıl beklemek zorunda kaldı ama bu defa beklediğine de değdi. Daha önce iki kez finali kaybeden yeşil-beyazlılar, 1985-86 sezonunun kupa finalinde Altay'la karşı karşıya geliyor ve rakibini 2-0 yenerek kupayı ilk kez müzesine taşımayı başarıyordu.

1991-1992 sezonunda Bursaspor bir kez daha Türkiye Kupası'nın finalindeydi. Rakip ise bugün Süper Kupa için karşılaşacağı Trabzonspor. Tarihin en çekişmeli ve sürprizli finallerinden birinde, ilk maç Bursa'da oynandı. Ev sahibi yeşil-beyazlılar ilk maçı 3-0 kazandıklarında herkes kupanın adresinin belli olduğunu sanmıştı. Ama Avni Aker'deki rövanşa hiç beklemedik bir şey oldu ve Trabzonspor, Bursaspor'u 5-1 yenerek kupayı rakibine bırakmadı. Yeşil-beyazlı takım o sezon da Fener-

bahçe'yi 3-1 yenerek Başbakanlık Kupası'nı kazanıyor ve bir teselli buluyordu. 2003-2004 sezonunun sonuna kadar Süper Lig'in gedikli olan yeşil-beyazlı ekip, o dönemin sonunda, tam 37 yıl aralıksız mücadele ettiği platforma veda ediyor ve yeniden 2. Lig'in yolunu tutuyordu. Ancak aylık uzun sürmedi. Bursaspor iki sezon kaldığı Lig A'da 2005-2006 sezonunu 71 puanla şampiyon olarak bitirip yeniden Süper Lig'e yükseldi. Kuruluşundan 11 yıl sonra Avrupa'ya çıkan Bursaspor, 1973-74 sezonunda Türkiye Kupası finalisti olarak ülkemizi Avrupa Kupa Galipleri Kupası'nda temsil etti. İlk turda Finn Harps'ı eleyen, ikinci turda Dundee United'ı Vahit'in attığı müthiş golle saf dışı bırakan Bursaspor, çeyrek finalde SSCB'nin Dinamo Kiev takımıyla eşleşti. Güçlü rakibine elenen Bursaspor, Dinamo Kiev'in kupayı kazanması üzerine Avrupa beşincisi unvanını ele geçirdi. Ama asıl gurur tablosu 1995-96 sezonunda Intertoto'da yaşandı. O sezon ilk kez düzenlenen kupanın grup maçlarında Wimbledon, Charleroi, Beitar ve Kösece'yi ardında bırakan Timsahlar, ilk eleme turunda da OFI Girit'ieledi. Alman takımı Karlsruhe ile Atatürk Stadı'nda oynanan son maç ise unutulmazdı.

Normal süre 2-2, uzatma devreleri 3-3 bitiyor, penaltılarda 9-8 üstünlük sağlayıp tur atlayan Karlsruhe oluyor ama Bursaspor bu maçla tüm Türkiye'nin sevgisini kazanıyordu.

Bu sevginin doruğa çıkışı ise 2009-2010 sezonuna nasip oldu. Sezona bir önceki dönemin yarısın-

da iş başı yapan Ertuğrul Sağlam yönetiminde giren Bursaspor, önce Galatasaray ve Beşiktaş'ı arkasında bırakıyor, son haftalarda ise müthiş bir yarıya girdiği Fenerbahçe'nin de önüne geçerek tarihindeki ilk Süper Lig şampiyonluğuna ulaşıyordu. Yeşil-beyazlılar, Trabzonspor'un son şampiyonluğunu elde ettiği 1984 yılından bu yana Anadolu'dan çıkan ilk şampiyon olurken, adını Türkiye'nin beşinci büyüğü olarak kayıtlara geçiriyordu.

Kupa koleksiyoncusu

Fenerbahçe Tarihi

Kadıköy civarındaki futbol hareketlenmeleri 1897 yılında başladı. Adres ise Dereağzı, Moda bölümüydü. Türk gençlerinin bu bölgede kurdukları ilk kulüp Siyah Çoraplılar (Black Stockings) adıyla anılıyordu. Deniz Lisesi öğrencisi Fuat Hüsnü Kayacan'ın 1899 yılında, bugünkü Fenerbahçe Stadi'nin bulunduğu yerdeki çayırdaki meşin yuvarlağa yaptığı vuruşları sırasında arkadaşları Reşat Denyal ve Mehmet Ali ile dile getirdikleri "Ah biz de bir kulüp kurup futbol oynayabilsek" özleminin hayata geçirilişi biçimiydi Siyah Çoraplılar. Fakat kulübün ömrü uzun sürmedi. Monarşi rejiminin engellemeleri üzerine kulüp kısa sürede kapatıldı. 1907'nin ilkbaharında ise Kadıköylü gençlerden Nurizâde Ziya (Songülen), Bahriyeli Necip (Okaner), Hasan Sami (Kocamemi) ve Asaf (Beşpınar) Beyler, Necip Bey'in Moda'daki evinde yaptıkları

bir toplantıda kurmayı kararlaştırdıkları kulüplerine Fenerbahçe adını verdi. Fenerbahçe Kulübü'nün ilk yönetim kurulunda başkan Ziya Bey'di. Genel sekreterliği Ayetullah Bey, genel kaptan ve veznedarlığı ise Necip Bey üstlenmişti. Elbette kuruluş yılları kolay olmamıştı. Zaman zaman futbolcu bulmakta bile zorlanılan bu yıllarda birçok defa gemilerden ödünç futbolcu alınarak ligdeki mücadele sürdürülmüştü. 1909 yılında kulübün adı Fenerbahçe

100 yaşını geride bırakan ender takımlarımızdan biri olan Fenerbahçe, adını Türk futbol tarihine rekorlara kazımıştır. Profesyonellik öncesi 1922-23 sezonunda hiç gol yemeden elde edilen şampiyonluk aynı zamanda bir dünya rekorudur. Lig şampiyonluğunu 18 kez kazanarak rekor kıran Fenerbahçe, 1988-89 sezonunda attığı 103 golle de bir rekorun sahibidir.

Spor Kulübü olarak değiştirilmiş, renkleri de sarı-beyazdan bugünkü renkleri olan sarı-laciverde çevrilmişti.

1909-1911 yılları Fenerbahçe için oldukça zor geçmiş, bir ara kulüp dağılma noktasına bile gelmişti. Ancak Elkatıpzade Mustafa, kulübü kurtaran adam olmuştu. O yıllarda kulübün lokali dahi yoktu. Takımlar ise çok kötü durumdaydı. Ancak yine de St. Joseph, Robert Kolej ve Kadıköy Numune Mektebi'nden toplanılan futbolcularla kulübün genç takımları kurulmuş ve bir nevi altyapı oluşturulması başarılmıştı.

Bu atılımın meyvelerini toplamak da fazla uzun sürmedi. Başarısız geçen iki yılın ardından Fenerbahçe 1911-12 sezonunda ilk şampiyonluğunu elde etti. Üstelik bu şampiyonluğa hiç yenilgi yüzü görmeden ulaşılmıştı. Bu şampiyonluk, bir ara dağılma noktasına gelen Fenerbahçe'ye yaşama gücü aşılamış ve kulüp Altıyol ağzında iki odalı bir lokale kavuşmuştu.

Balkan Savaşı nedeniyle 1912-13 sezonu lig maçları iptal edildi. Ancak bu boşluk da Fenerbahçe'nin hızını kesmedi. Sarı-lacivertli takım, hemen ardından başlayan sezonda üst üste iki şampiyonluk daha kazandı. Bu iki şampiyonluk da yine hiç yenilmeden elde edilmişti. Art arda gelen bu şampiyonluklar Fenerbahçe'yi ön plana çıkarırken, kulüp çevresinde hatırı sayılır bir camianın oluşmasının da yolunu açmıştı.

Fenerbahçe aynı zamanda 1914 yılında tertiplenen genç takımlar şampiyonluğunu da kazanmış ve 10 yıl içinde en çok şampiyonluk elde eden takım olma unvanını alarak İngilizler

tarafından verilen tarihi şildin de sahibi olmuştu. Cumhuriyetin ilânından tam dört ay önce ise 1923 yılı Haziran ayının 29. günü, Fenerbahçe Futbol Takımı, İstanbul'daki İngiliz İşgal Kuvvetleri futbol takımıyla yaptığı maçı 2-1 kazanıp İşgal Kuvvetleri'nin mağrur komutanı General Harrington'ın elinden kupayı almıştı. "Düşmanı yenen" Fenerbahçe, Türk halkının da gönlüne taht kurmuştu artık.

1932'nin 5 Haziran'ını 6 Haziran'a bağlayan gece ise kulüp binası bir yangınla kül oldu. Ancak Fenerbahçe bu yangının küllerinden yeni bir tesis çıkartmayı da başardı. Bir süre sonra kulüp bugünkü Fenerbahçe Stadi'nin bulunduğu yerdeki binaya ve stada sahip oldu.

Gelelim Fenerbahçe'nin şampiyonluk rekorlarına... Profesyonel lig öncesi 1922-23 sezonunda hiç gol yemeden elde ettikleri şampiyonluk, bugün için de bir dünya rekoru.

1936-37 sezonunda da sadece 1 gol yiyerek şampiyon oldu sarı-lacivertliler.

1982-83 sezonunda Ali Şen'in başkanlığında o sezonun toplam 5 kupasına birden sahip oldukları.

1988-89 sezonundaki 103 gollü şampiyonluk ise Türkiye Ligi'nin gol rekoru olarak geçti kayıtlara.

Profesyonel lig kurulana, yani 1959'a kadar 22 kez şampiyonluk kupası kaldıran Fenerbahçe, profesyonel lig tarihinde de elde ettiği 18 şampiyonlukla ilk sırada yer alıyor. Kulübün müzesinde ayrıca 4 Türkiye, 6 Cumhurbaşkanlığı, 2 Süper Kupa, 2 Atatürk, 8 Başkanlık, 16 İstanbul Ligi, 6 Milli Küme, 1 İstanbul, 3 Türkiye Futbol Şampiyonası, 1 Spor Toto, 4 Donanma, 12 TSYD Kupası bulunuyor.

Gol makinesi

Uzun süredir gol yollarında sıkıntı çeken Bursaspor'a geride bıraktığımız devre arasında geldiğinden beri adeta ilaç oldu Sebastian Pinto. Gol kısırlığı çeken yeşil-beyazlı ekip onunla bulduğu ardı ardına gollerle hem ligde çıkışa geçti hem de kupada finale kadar yürüdü. Şilili golcünün yeni hedefinde Türkiye'deki ilk sezonunda kupa kaldırmak var.

5 Şubat 1986'da Şili'nin Santiago şehrinde dünyaya gelen Pinto, futbolculuk kariyerine ülkesinin takımlarından Universidad de Chile'de adım attı. 2002'de profesyonel sözleşme imzaladığı takımında 2005 yılından itibaren de A takımla idmanlara çıkmaya başladı. Bir sezon sonra ise bir başka Şili takımı olan Cobreloa'ya kiralandı. 34 maçta 10 gol kaydettiği Universidad de Chile'nin ardından 2008'de Brezilya'nın ünlü ekiplerinden Santos'a transfer olan 1.87 boyundaki forvet, buradaki 8 maçlık maceranın ardından aynı sene içerisinde Fransa'nın Nancy takımına

geçerek Avrupa'nın yolunu tuttu. 22 yaşında transfer olduğu Nancy ile yaşadığı ilk Avrupa deneyiminde pek de başarılı olamayan Şilili, burada fazla forma şansı bulamadan ve rakip fileleri havalandıramadan bu sefer de Arjantin'in yolunu tuttu. Güney Amerika ülkesinin Godoy Cruz takımında forma giydikten sonra, çıkış yaptığı Audax Italiano takımıyla sözleşme imzaladı. Burada oynadığı 1.5 yıl süresince 29 maçta çıkan ve 9 gol kaydetme başarısını gösteren Pinto, 2011'de yani geçtiğimiz sezon tekrar Avrupa'nın yolunu tutarak İtalya'da Serie B'de mücadele eden Varese ile anlaşmaya vardı. Ancak

Nancy'de olduğu gibi burada da pek fazla dikiş tutturamadı ve sezon ortasında ülkesinin takımlarından O'Higgins'e döndü.

O'Higgins'de 14 maçta 13 gol kaydederek neredeyse maç başına 1 gol ortalaması yakalayan Pinto, 2011-2012 sezonunun devre arasında ise üçüncü Avrupa macerasını yaşamak üzere ülkemizin yolunu tuttu. Bursaspor ile sözleşme imzaladığında yeşil-beyazlı ekip 12. sırada ve düşme potasına oldukça yakın bir konumda bulunuyordu. Takıma devre ardından sonra katılmasına rağmen müthiş bir tempo yakalayıp ardı ardına bulduğu gollerle hem Bursaspor'un üst sıralara tırmanmasında baş aktör oldu hem de üçüncü Avrupa macerasında, önceki deneyimlerinin aksine başarıyı yakaladı. Spor Toto Süper Lig'de bulunduğu 7 golle yeşil-beyazlı ekibin Spor Toto Süper Final Avrupa Ligi Grubu'nda kendisine yer bulmasını sağlarken, Ziraat Türkiye Kupası'nda ise kaydettiği 5 golle takımının 20 yıl sonra

tekrardan adını finale yazdırmasında başrol oynadı. Özellikle kupada oynadığı çeyrek ve yarı final maçlarında Sivasspor ve Eskişehirspor'a 2'şer gol kaydederek performansını bir kat daha üste çıkaran Şilili oyuncu, Ertuğrul Sağlam'ın uzun süredir aradığı ideal forvet konusunda da hocasına adeta derman oldu.

Kariyerinde daha önce Şili A Millî Takımı'yla sadece 1 maça çıkan ve Paraguay'la oynanan bu hazırlık karşılaşmasını 3-2 kazanan takımının üç golünü de kaydederek hat-trick yapan 26 yaşındaki oyuncu, Bursaspor'da gösterdiği performansın ardından Şili Millî Takımı Teknik Direktörü Claudio Borghi tarafından Şili'nin Bolivya ve Venezuela ile oynayacağı Dünya Kupası eleme maçları kadrosu-

na davet edildi. Böylelikle yeşil-beyazlı ekipte sezonun ikinci yarısında gösterdiği müthiş çıkışın semeresini alan Şilili golcü, yaklaşık 1 yıl aradan sonra yeniden millî takım formasına kavuştu.

Her attığı golden sonra kramponunu çıkarıp kulağına götürerek işaret parmağıyla da yukarıyı gösteren Pinto, bu ilginç gol sevinciyle de futbolseverlerin dikkatini çekiyor. Yaptığı bu hareketle, küçüklüğünden beri yanında bulunan ve uzakta da olsa her gün telefonla konuştuğu babaannesine gollerini armağan ettiğini belirten Pinto'nun babası Carlos Pinto'nun da Şili'de çok ünlü bir gazeteci olduğunu belirtelim.

En son Şilili golcünün doğduğu yıl olan 1986'da Türkiye Kupası'nı müzesine götüren Bursaspor, kupa özlemini kendisinden daha uzun bir süredir çeken Fenerbahçe önünde zafer arayacak. Tarihindeki tek lig şampiyonluğunu 16 Mayıs 2010'da son maçta Fenerbahçe'yi geçerek elde eden yeşil-beyazlılar iki sezon sonra aynı günde rakibini bu sefer de kupada alt etmek istiyor. Bu konuda da hiç kuşku yok ki Timsahın yeni gol makinesi Sebastian Pinto'ya çok işi düşüyor.

Bir takımın yarısı

1995 yılında Coritiba kulübünde futbol hayatına başlayan Alex de Souza, 3 sene bu kulüpte forma giydikten sonra şampiyonluk görmek için 1998 yılında Palmerias'a transfer oldu. Palmerias'taki ilk sezonunda Brezilya ve Mercosul Kupası şampiyonlukları yaşayan Alex, 1999 yılında Güney Amerika'nın Şampiyonlar Ligi olan Copa Libertadores şampiyonluğuna ulaştı. Aynı yıl Brezilya Millî Takımı ile Copa America şampiyonluğunda pay sahibi olan Alex, Avrupa takımlarının dikkatini çekmeye başladı.

2000-2001 sezonunda Cruzeiro'ya geçen sambacı, çok parlak bir performans göstermesine rağmen sezon sonunda İtalya'nın Parma kulübüne transfer oldu. Bir sezonluk İtalya macerasında uyum sorunu yaşayan Brezilyalı, sezon sonunda Cruzeiro'ya geri döndü. İtalya dönüşü eski formunu kısa sürede yakalayan Alex, 2002-2003 sezonunda oynadığı 69 resmi maçta 40 gole imza attı. O sezon Cruzeiro lig ve Brezilya Kupası şampiyonluğunu kazandı. Bu, Alex'in Brezilya'da yaşadığı ilk lig şampiyonluğuydu aynı zamanda. Yıldız oyuncu ayrıca Placar dergisinin verdiği ödüllerde "sezonun en iyi oyuncusu" unvanını kazandı. Bir sonraki sezon Brezilya'da yarım dönem forma giyen Alex de Souza, Temmuz ayında Fenerbahçe'ye transfer oldu. Alex'in transferi için bir sezon boyunca uğraşan Fenerbahçe, yaklaşık 12 milyon dolarlık bir bedelle yıldız oyuncuyu kadrosuna katmayı başardı. Fenerbahçe'nin Alex'le ilgilendiği ilk zamanlarda Brezilyalı yıldız kendisini Türk izleyicilere biraz üzerek göstermişti. Brezilya ile oynanan Konfederasyon

Alex'in başarı çizgisi ile Fenerbahçe'nin başarı çizgisi birbirine son derece bağlı. Ve bu bağlılık, bize onun için "Bir takımın yarısı" başlığını atabilme cüretini veriyor. Brezilya'nın en büyük takımlarından ikisinde forma giyen, Brezilya Millî Takımı'nda 42 kez yer alma başarısı gösteren ve 2 Copa America kazanan Alex, kariyerinin en verimli döneminde Türkiye'de Fenerbahçe forması altında futbolseverleri mest etmeye devam ediyor.

yon Kupası maçında Türkiye rakibi karşısında zafere giderken, karşılaşmanın uzatma dakikalarında ceza yayı üzerinden attığı sert şutla maçın sonucunu belirlemişti Alex: 2-2.

Gelelim sambacının Fenerbahçe günlerine. Alex, her yıldız oyuncunun yaşadığı sıkıntıları da yaşadı Fenerbahçe'de, tattığı büyük zaferleri de... Takımda işlerin kötü gittiği dönemlerde eleştiri oklarının üzerine çevrildiği ilk adam her zaman o oldu. Diller ve kalemler derhal sivriltilerek Alex'in koşmadığından, takım savunmasına katkı yapmadığından dem vuruldu. Özellikle takımın Avrupa kupalarındaki maceralarında uğranılan kötü sonuçların ardından "Vurun Alex'e" kampanyaları başlatıldı.

Ancak zaman futbolda da en şaşmaz terazi vazifesini görüyor. Bugünden şöyle geriye doğru bir baktığımızda gördüğümüz Alex, bir zafer abidesi gibi duruyor karşımızda. Her şeyden önce bir Brezilyalı olarak Türkiye'de 9 sezonu geride bırakması başlı başına bir rekor. Türkiye'deki en babayiğit yabancı oyuncuların bile ortalama 2 sezonun ardından ülkelerine gönderildiğini hesaba katarsak, Alex gerçek bir istikrar abidesi ve bu

kalıcılığını da elbette başarılarına borçlu.

Bakin şimdi lâfı bir kenara bırakalım ve Alex'in Türkiye'deki gol performansına bir göz atalım. Brezilyalının Fenerbahçe formasını giydiği ilk sezon 2004-2005. Sarı-lacivertli takım o sezon ligi Trabzonspor'un 3 puan önünde şampiyonluk tamamlarken, atılan 77 golden 24'ünün ardından Alex'in imzası bulunuyor. Brezilyalının Türkiye Kupası maçlarında attığı 4 golü de eklersek, bir sezonda 28 gollük performans, ofansif de oynasa bir orta saha oyuncusu için oldukça yüksek bir rakam. Ertesi sezon Alex ligdeki gol sayısını 15'e düşürünce, Fenerbahçe'nin de Galatasaray'ın ardından ikinci sıraya indiğine şahit oluyoruz. 2006-2007 sezonunda ligde 19 gol kaydeden Alex, krallık tacını başına takarken, onun performansıyla paralel bir çizgi izleyen Fenerbahçe'yi de bir kez daha şampiyonlukla kucaklaşırken görüyoruz. 2007-

2008'de bir başka Fenerbahçeli var gol krallığı koltuğunda; Semih Şentürk. Ancak Alex 14 golle üçüncü sırada ve Fenerbahçe bir kez daha şampiyonluğuna uzağında. 2008-2009'da Alex, Türkiye'deki en verimsiz sezonunu yaşıyor. Ligde attığı gol sayısı sadece 11. İşte o sezonu Fenerbahçe de ancak dördüncü sırada tamamlayabiliyor. Üstelik lider Beşiktaş'ın tam 10 puan gerisinde. 2009-10 sezonunda Alex bir kez daha 11 golde kalıyor ve Fenerbahçe yine şampiyonluğu kaybediyor. Bu defa 2010-11 sezonundayız. Fenerbahçe, averajla da olsa şampiyon. Ve tahmin ettiğiniz gibi Alex en yakın rakibi Burak Yılmaz'ın 9 gol önünde, 28 golle krallık koltuğunda oturuyor. İçinde bulunduğumuz sezonda da Alex normal sezonu 14 golle ve Fenerbahçe'nin en fazla gol atan oyuncusu olarak tamamladı. İşte Alex'in başarı çizgisi ile Fenerbahçe'nin başarı çizgisi birbirine bu derecede bağlı. Ve bu bağlılık, bize onun için "Bir takımın yarısı" başlığını atabilme cüretini veriyor.

Brezilya'nın en büyük takımlarından ikisinde forma giyen, Brezilya Millî Takımı'nda 42 kez yer alma başarısı gösteren ve 2 Copa America kazanan Alex de Souza kariyerinin en verimli döneminde Türkiye'de Fenerbahçe forması altında futbolseverleri mest etmeye devam ediyor. Alex kariyeri, başarıları ve Fenerbahçe'de yaptıklarıyla saygı görmeyi sonuna kadar hak ediyor.

13 gol attı 2 gol yedi

Final Yolculuğu

Golcüler

Sebastian Pinto	5
Turgay Bahadır	3
Pablo Batalla	2
Gökçek Vederson	1
Ömer Erdoğan	1
Serdar Aziz	1

Bu sezon ligde umduğunu pek bulamayan Bursaspor, kupada oldukça başarılı bir grafik çizerek oynadığı dört maçı da kazandı. İki maçta 4, bir maçta 3 gol atan Bursaspor'u en fazla zorlayan rakip, TFF 2. Lig temsilcisi Bugsaşspor oldu. Yeşil-beyazlıların kupadaki ilk rakibi Şanlıurfaspor'du. Spor Toto 2. Lig'de mücadele eden Şanlıurfaspor'la Bursa Atatürk Stadı'nda karşılaştılar. O maça yedeklerine de şans verdikleri bir kadroyla çıkmalarına rağmen hiç de zorlanmadılar ve ilk yarım saat içinde buldukları gollerle 4-1 kazanmayı bildiler. Gollerinin altında ise Ömer Erdoğan, Turgay Bahadır (2) ve Serdar Aziz'in imzası

vardı. Dördüncü turda Bugsaşspor'la eşleştiler ancak kolay gibi görünen turu geçene kadar adeta kan terlediler. 20 Mart günü Yenişehir Aşçı Stadı'nda oynanan maçın normal süresi golsüz sona erdi. Üstelik Bugsaşspor o normal sürede turu geçecek gol fırsatlarını da buldu ancak değerlendiremedi. Bursaspor ancak uzatmalarda Pinto ve Turgay Bahadır'la iki gol bularak çeyrek finale çıkabildi. Fenerbahçe'nin çok zorlandığı çeyrek final, Bursaspor için umduğundan çok daha kolay geçti. Oysa karşısındaki rakip, ligin güçlü takımlarından Sivasspor'du. İki takım 12 Nisan günü tarafsız sahada, Şükrü Saracoğlu Stadı'nda

Kupanın finalistlerinden Bursaspor, bu noktaya gelene kadar oynadığı dört maçı da kazandı. Sırasıyla Şanlıurfaspor, Bugsaşspor, Sivasspor ve Eskişehirspor'u eleyen yeşil-beyazlı takım, dört maçta attığı 13 gole karşılık kalesinde sadece 2 gol gördü.

Gollerin Dağılımı

1-15	2
16-30	3
31-45	3
46-60	1
61-75	-
76-90	1
90-120	2

vuk'la farkı ikiye indirse de Bursaspor 78'de Vederson'un golüyle skoru 4-1 yaptı ve çeyrek finalin en farklı galibiyetini elde ederek yarı finalist oldu. Yeşil-beyazlılar, kupadaki farklı performanslarını yarı finalde bir başka güçlü rakip olan Eskişehirspor karşısında da gösterdi. İzmir Atatürk Stadı'nda oynanan ve zorlu geçmesi beklenen maçta Bursaspor adeta güle oynaya final yolunu buldu. Önce takımın golcüsü Pinto çıktı sahneye ve ilk yarının yeşil-beyazlılar lehine 1-0 tamamlandığını tescil etti. İkinci yarı ise adeta golle başladı. Kronometreler henüz 21. saniyeyi gösterirken Batalla'nın ara pasıyla buluşan Pinto, çapraz pozisyonda yaptığı vuruşla kaleci İvesa'yı avladı. 54'te Vederson'un uzun pasında Dede'nin iskaladığı topu iyi takip eden Batalla bu kez asist yapmak yerine kendisi attı ve 3-0'lık galibiyet Bursaspor'u finale çıkardı. Evet, başta da söylediğimiz gibi bir tarafta 29 yıldır kupaya hasret kalan Fenerbahçe var, diğer tarafta 26 yıldır bekleyen Bursaspor. Bakalım vuslata hangisi erecek?

Bursaspor nasıl geldi?

Tur	Maç	Stat	Skor
3. Kademe	Bursaspor-Şanlıurfaspor	Bursa Atatürk	4-1
4. Kademe	Bugsaşspor-Bursaspor	Yenikent Aşçı	0-2 (uz.)
Çeyrek Final	Sivasspor-Bursaspor	Şükrü Saracoğlu	1-4
Yarı Final	Bursaspor-Eskişehirspor	İzmir Atatürk	3-0

Scott Carson
Kaleci
D. Tarihi
13.09.1985
Boy: 1.88 m.

Yavuz Özkan
Kaleci
D. Tarihi
19.05.1985
Boy: 1.92 m.

Harun Tekin
Kaleci
D. Tarihi
17.06.1989
Boy: 1.88 m.

Volkan Demirel
Kaleci
D. Tarihi
27.10.1981
Boy: 1.91 m.

Mert Günok
Kaleci
D. Tarihi
01.03.1989
Boy: 1.96 m.

Serkan Kırıntılı
Kaleci
D. Tarihi
15.02.1985
Boy: 1.86 m.

Michael Basser
Defans
D. Tarihi
10.07.1984
Boy: 1.79 m.

Ömer Erdoğan
Defans
D. Tarihi
03.05.1977
Boy: 1.91 m.

Serdar Aziz
Defans
D. Tarihi
23.10.1990
Boy: 1.83 m.

Milan Stepanov
Defans
D. Tarihi
02.04.1983
Boy: 1.88 m.

İbrahim Öztürk
Defans
D. Tarihi
21.06.1981
Boy: 1.86 m.

Gökçek Vederson
Defans
D. Tarihi
22.07.1981
Boy: 1.79 m.

Orhan Şam
Defans
D. Tarihi
01.06.1986
Boy: 1.81 m.

Bekir İrteğün
Defans
D. Tarihi
20.04.1984
Boy: 1.84 m.

Joseph Yobo
Defans
D. Tarihi
06.09.1980
Boy: 1.88 m.

Serdar Kesimal
Defans
D. Tarihi
24.01.1989
Boy: 1.86 m.

Fabio Bilica
Defans
D. Tarihi
14.01.1979
Boy: 1.88 m.

Reto Ziegler
Defans
D. Tarihi
16.01.1986
Boy: 1.83 m.

Hakan Aslantaş
Defans
D. Tarihi
26.08.1985
Boy: 1.81 m.

İ. Haktan Odabaşı
Orta Saha
D. Tarihi
23.10.1990
Boy: 1.79 m.

Musa Çağırın
Orta Saha
D. Tarihi
17.11.1992
Boy: 1.81 m.

Adem Koçak
Orta Saha
D. Tarihi
01.09.1983
Boy: 1.78 m.

Alfred N'diaye
Orta Saha
D. Tarihi
06.03.1990
Boy: 1.87 m.

Ozan İpek
Forvet
D. Tarihi
10.10.1986
Boy: 1.80 m.

Gökhan Gönül
Defans
D. Tarihi
04.01.1985
Boy: 1.75 m.

Mehmet Topuz
Orta Saha
D. Tarihi
07.09.1983
Boy: 1.81 m.

Emre Belözoğlu
Orta Saha
D. Tarihi
07.09.1980
Boy: 1.70 m.

Cristian Baroni
Orta Saha
D. Tarihi
25.06.1983
Boy: 1.81 m.

Selçuk Şahin
Orta Saha
D. Tarihi
30.01.1981
Boy: 1.89 m.

Caner Erkin
Orta Saha
D. Tarihi
04.10.1988
Boy: 1.79 m.

Okan Deniz
Forvet
D. Tarihi
20.05.1994
Boy: 1.74 m.

Stanislav Sestak
Forvet
D. Tarihi
16.12.1982
Boy: 1.80 m.

Pablo Batalla
Forvet
D. Tarihi
16.01.1984
Boy: 1.70 m.

Sebastian Pinto
Forvet
D. Tarihi
05.02.1986
Boy: 1.87 m.

Tete Bangura
Forvet
D. Tarihi
27.12.1989
Boy: 1.83 m.

Turgay Bahadır
Forvet
D. Tarihi
15.01.1984
Boy: 1.90 m.

Issiar Dia
Orta Saha
D. Tarihi
08.06.1987
Boy: 1.73 m.

Alex de Souza
Orta Saha
D. Tarihi
14.09.1977
Boy: 1.76 m.

Özer Hurmacı
Orta Saha
D. Tarihi
20.11.1986
Boy: 1.75 m.

Henri Bienvenu
Forvet
D. Tarihi
05.07.1988
Boy: 1.80 m.

Semih Şentürk
Forvet
D. Tarihi
29.04.1983
Boy: 1.82 m.

Miroslav Stoch
Forvet
D. Tarihi
19.10.1989
Boy: 1.69 m.

Sadece Kayserispor zorladı

Fenerbahçe finale kadar oynadığı dört maçtan üçünü kazanırken, 1'inde berabere kaldı. Kayserispor karşısında elenmekten son dakika golüyle kurtulup penaltılarla tur atlayan sarı-lacivertli takım, oynadığı 4 maçta 11 gol atarken, kalesinde sadece 3 gol gördü.

Gollerin Dağılımı

1-15	1
16-30	2
31-45	2
46-60	2
61-75	1
76-90	3

Final Yolculuğu

Golcüler

Henri Bienvenu	4
Alex de Souza	2
Selçuk Şahin	1
Moussa Sow	1
Cristian Baroni	1
Semih Şentürk	1
Issiar Dia	1

Kupanın iki finalistinden Fenerbahçe, finale gelene kadar oynadığı 4 maçta 3 galibiyet elde ederken, Kayserispor'la berabere kaldı. Sarı-lacivertli takım, çeyrek finaldeki zorlu rakibini penaltı atışlarıyla saf dışı bıraktı. Aykut Kocaman'ın takımı kupa yolculuğuna 3. kademedan itibaren başladı ve ilk rakibi Konya Torku Şekerspor oldu. Teknik Direktör Aykut Kocaman ilk maçtan itibaren kupada yedek oyuncularına yer vermek gibi bir strateji izledi ve sarı-lacivertli takım, Şükrü Saracoğlu'ndaki ilk maçına Emre Belözoğlu, Cristian Baroni ve Miroslav

Stoch dışında yedekleriyle çıktı. Bu maçı hat-trick yapan Bienvenu'ye sonradan oyuna giren Alex'in de bir golle eşlik etmesiyle 4-1 kazanan Fenerbahçe, 4. kademede Samsunspor'u yine Kadıköy'de Bienvenu, Alex ve Selçuk Şahin'in golleriyle 3-0 yenerek çeyrek finale çıktı. Çeyrek finalin en çekişmeli maçını da Fenerbahçe oynadı. Ankara 19 Mayıs Stadi'nda Kayserispor ile karşılaşan sarı-lacivertli takım, sadece bu maçta yedeklerini oynatma stratejisini bir ölçüde kenarda bıraktı. İlk on birde yalnızca Volkan Demirel, Emre Belözoğlu ve Alex yer alma-

ıştı. Aykut Kocaman'ın bu maçı ciddiye alan tutumunda ne kadar haklı olduğu da ilerleyen dakikalarda ortaya çıktı. Çünkü oyunu kontrolü altında tutan, gol için yüklenen ve pozisyonlar bulan taraf Kayserispor'du. Nitekim 43'te Amrabat'la öne geçtiler. İkinci yarının hemen başında Kujovic'in golüyle skor 2-0 olduğunda herkesin zihninden, "Fenerbahçe'nin hasreti devam edecek" düşüncesi geçiyordu. Ama makus talihi değiştiren adam Cristian oldu. Brezilyalı, yenilen golden 1 dakika sonra, büyük ölçüde Kayserispor'un genç kalecisi Gökhan Değirmenci'nin ikramı olan golüyle Fenerbahçe'yi tura ortak etti. Artık maçın bitti zannedildiği bir anda ise Musa Sow'un golü skoru 2-2'ye, turu da uzatmalara taşıdı. Uzatmaların da 2-2 sona ermesi üzerine gidilen penaltı atışlarında Fenerbahçe, Semih, Ziegler, Serdar, Sow ve Cristian'la beşte beş yaparken, Kayserispor'un Kujovic'le kaçırdığı penaltı sarı-lacivertlileri yarı finale taşıdı.

Fenerbahçe'nin finalden önceki son rakibi Kardemir Karabükspor'du. İki takım, 26 Nisan günü Ankara 19 Mayıs Stadi'nda kozlarını paylaştı. Aykut Kocaman, bir çok Fenerbahçelinin "Bu aşamada bu kadar riske girilir mi?" dediği bir kadro tercihi yapmıştı ama 90 dakika sonunda haklı çıkacaktı. Sahadaki ilk on birde takımın banko oyuncularını sadece Cristian ve Stoch yer alıyordu. Özellikle sa-

vunma hattının tamamen değişmesi ve Mert, Orhan, Serdar, Bilica, Cane'nden oluşması büyük bir risk gibi duruyordu. Lâkin Aykut Hocanın da bir bildiği vardı herhalde. Nitekim son golünü 12 Aralık 2011 günü Bursaspor ağlarına bırakan Semih Şentürk, 36. dakikada harika bir frikik golüyle Fenerbahçe'yi öne geçirdi. Maçın kırılma anı ise 48. dakikaydı. Karşı karşıya pozisyonda Mehmet Yılmaz'ın vuruşuna gol izni vermeyen Mert Günok, Fenerbahçe'yi ayakta tutan adam oldu. Bu arada Kardemir Karabükspor'un ikinci yarının başında risk olarak orta alandan Birol Hikmet'i dışarı çıkartıp forvete Hamroun'la bir takviye yapması da kontrolü Fenerbahçe'ye vermişti. 58'de Dia ile bir gol daha bulan Fenerbahçe rahatladığı maçı 2-0'lık skorla kazanarak finale yükseldi.

Fenerbahçe nasıl geldi?

Tur	Maç	Stat	Skor
3. Kademe	Fenerbahçe-K. Torku Şeker	Şükrü Saracoğlu	4-1
4. Kademe	Fenerbahçe-Samsunspor	Şükrü Saracoğlu	3-0
Çeyrek Final	Fenerbahçe-Kayserispor	Ankara 19 Mayıs	2-2 (5-4 pen.)
Yarı Final	K. Karabükspor- Fenerbahçe	Ankara 19 Mayıs	0-2

Tarihi statta altıncı final

Ankara 19 Mayıs Stadi 17 Aralık 1936 tarihinde hizmete giren, ülkemizin en eski stadyumlarından birisi. Tarihi statta Türkiye Kupası'nın tekli finali ilk kez bugün oynanacak. Ama geçmişte çift maç üzerinden oynanan finallerde bu statta Ankaragücü dört, Gençlerbirliği de bir kez kupayı kazanmak için mücadele etmişti.

Bugün 20 bin 600 seyirci kapasitesi ile Gençlerbirliği ve Ankaragücü kulüplerinin maçlarına ev sahipliği yapan, geçmişte bir çok milli maç sahne olan Ankara 19 Mayıs Stadi, 17 Aralık 1936 tarihinde hizmete giren, ülkemizin en eski stadyumlarından birisi.

İtalyan mimar Paolo Vietti-Violi'nin bu projesi, mimari bir yarışmanın sonucu ve Türkiye'de tasarladığı bir dizi spor kompleksinin ilki. Kompleks, türünün ilk örneği olmasıyla Türkiye Cumhuriyeti için tarihsel olarak sembolik bir önem taşıyor. Yapı, hem sosyo-kültürel, hem de fonksiyonel açılarından önemli.

Yapı grubu, kapalı-açık tribünleri ve soyunma odalarıyla birlikte bir atletizm stadyumunu, at yarışları ve askeri yürüyüşler için bir hipodromu, velodromu, rugby, futbol, basketbol gibi takım sporları için antrenman sahalarını, tenis kortlarını, jimnastik salonunu, 33 ve 60 metre uzunluğunda iki havuzu, soyunma odalarını, sporcu ve kulüp binalarını, ilk yardım ünitesini, bir kuleyi, atış poligonunu, alanın genel peyzajını ve seyirciler için düzenlenmiş olan açık alanları içeriyor. Stadyum ve hipodromun saçakları ve tribünleri, betonarme yapılar. Kompleksin mimari karakteristiği, modernist/dışavurumcu bir yaklaşımı yansıtıyor.

Türkiye Kupası finalleri, 1990-91 sezonundan itibaren tek maç üzerinden oynanıyor. O tarihten bu yana oynanan 12 finale üç kez İzmir Atatürk Stadi,

ikişer kez Kayseri Kadir Has Stadi, Bursa Atatürk Stadi ve İstanbul Atatürk Olimpiyat Stadi, birer kez de Antalya Atatürk Stadi, Diyarbakır Atatürk Stadi ve Şanlıurfa GAP Arena ev sahipliği yaptı. Ankara 19 Mayıs Stadi ise tarihinde ilk kez tekli finale sahne olacak.

Ancak tarihi stadın Türkiye Kupası finallerine yabancı olduğunu söylesek haksızlık yapmış sayılırız. Çünkü finallerin çift maç üzerinden oynandığı tarihlerde, Ankara takımları finale yükseldiğinde maçlarını bu statta oynadı. Ankaragücü'nün dört, Gençlerbirliği'nin de bir kez olmak üzere Ankara 19 Mayıs Stadi'nda 5 defa final maçlarına çıkmışlığı bu lunuyor.

Statta oynanan ilk final maçı 1971-72 sezonunda gerçekleşti. o sezon, Ankaragücü tarihinde ilk

defa Türkiye Kupası'nda finale yükselmiş ve Altay'la kupanın sahibi olmak için eşleşmişti. İzmir'de oynanan ilk maç 0-0 sona erdi. İki takım 31 Mayıs günü Ankara 19 Mayıs Stadi'nda rövanş için karşı karşıya geldi. Doğan Babacan'ın yönettiği maçı Coşkun Süer'in iki, Müjdat Yalman'ın da penaltıdan bir golüyle 3-0 kazanan Ankaragücü, tarihi statta Türkiye Kupası'nı kaldıran ilk takım oldu.

Ertesi sezon kupa sahibini yine Ankara 19 Mayıs Stadi'nda buldu. Bu defa Galatasaray'la Ankaragücü finale çıkmış, 2 Mayıs 1973 günü o dönemdeki adı Mithatpaşa olan bugünün İnönü Stadi'nda oynanan maçı Galatasaray Gökmen Özdenak'ın iki, Büyük Mehmet'in (Oğuz) bir golüyle 3-1 kazanmıştı. Ankaragücü'nün tek golü ise Metin Yılmaz'dan gelmişti. 23 Mayıs 1973 günü Ankara 19 Mayıs Stadi'nda oynanan rövanş Ziya Türkoğlan yönetti. Metin Kurt'un golüne Ankaragücü Erman Toroğlu ile cevap

verse de 1-1'lik beraberlik Galatasaray'ı kupanın sahibi yaptı.

1980-81 sezonunda Türkiye Kupası, Federasyon Kupası altında oynandı. Finalde ise Ankaragücü ile Boluspor vardı. Ankara 19 Mayıs Stadi'nda 6 Mayıs 1981 günü oynanan Cumhur

Demir'in yönettiği karşılaşmayı Ankaragücü Mehmet Şahin ve Sadık Aksöz'ün golleriyle 2-1 kazandı. Boluspor'un golünün altında ise Minas Asa'nın imzası vardı. 13 Mayıs 1981 günü Sadık Deda yönetiminde Bolu'da oynanan rövanş golsüz sona erecek ve kupayı kazanan Ankaragücü, dönemin müktediri Kenan Evren'in talimatıyla 1. Lig'e alınacaktı.

Ertesi sezon Ankaragücü yine finaldeydi ve haliyle tarihi stat bir kez daha finalin ev sahipliği yapıyordu. 19 Mayıs 1982 günü İhsan Türe'nin yönettiği Ali Sami Yen Stadi'ndeki ilk maçı Galatasaray Sinan Turan, Tarık Hodzic ve Bülent Alkılıç'ın golleriyle 3-0 kazandı. 26 Mayıs 1982'de Sadık Deda yönetiminde Ankara 19 Mayıs Stadi'nda gerçekleşen rövanş maçında Ankaragücü'ne Halil İbrahim Eren'in attığı iki golle elde edilen 2-1'lik galibiyet yetmedi. Tek golünü Tarık Hodzic'le bulan Galatasaray, 19 yıl sonra Ankaragücü'nü bir kez daha finalde alt ederek kupanın sahibi oldu.

1986-87'de yine Federasyon Kupası adıyla düzenlenen organizasyon, bu kulvarda Ankara 19 Mayıs Stadi'nda oynanan son final olarak geçti tarihe. O sezon Gençlerbirliği ile Eskişehirspor finale çıkmıştı. İlk maç 13 Mayıs 1987 günü Ankara 19 Mayıs'ta oynandı. Gençlerbirliği, Özcan Oal'ın yönettiği bu karşılaşmayı Avni Okumuş, Özcan Duman, Halil İbrahim Eren ve Harun Erol'un (2) golleriyle 5-0 kazandı. 20 Mayıs 1987 günü Eskişehir'de Aykan Köseoğlu'nun idare ettiği rövanş Eskişehirspor'un 2-1 kazanması yetmeyecek ve kupa Gençlerbirliği'nin müzesine gidecekti. Bu maçta Eskişehirspor'un gollerinin altında Fuat Kavaş ve Erdoğan Koç'un, Gençlerbirliği'nin golünün altında ise Özcan Duman'ın imzası vardı.

Başta da belirttiğimiz gibi, tarihi stat tekli finallere tarafsız saha olarak ilk kez ev sahipliği yapacak. Bakalım Ankara'nın havası hangi takıma yarayacak?

Fenerbahçe'nin 4

50 yılını taçlandıran Ziraat Türkiye Kupası'nda bugün Fenerbahçe 14, Bursaspor ise 5. kez final sahnesinde boy gösteriyor. Geride kalan 49 yıllık kupa serüveninde final düellolarında 4 kez mutlu sona ulaşmayı başaran sarı-lacivertliler, 9 kere finalden eli boş döndü. Yarım asrı geride bırakırken Bursaspor ise 4 kere final oynadı, 1985-86 sezonunda Altay'ı 2-0 yenerek kupayı kazanan takım oldu. 29 yıldır kupaya hasret kalan Fenerbahçe, 38 yıl önce Bursaspor'la ilk kez bir finalde karşı karşıya gelmişti.

Ömer Altay

1973-74 sezonunda, Brezilyalı teknik patron Didi yönetiminde başarılı bir grafik çizen Fenerbahçe ligi şampiyon olarak tamamlarken, aynı süreçte kupada da finale sıçramayı bilmişti. Diğer kulvardan ise tüm rakiplerini saf dışı eden Mustafa Ertan yönetimindeki Bursaspor geliyordu. Çift maçlı final sisteminin yürürlükte olduğu kupada ilk sınav Bursa'da verildi. 1 Mayıs 1974 Çarşamba günü oynanan karşılaşmada Bursaspor, "Osman, Kemal, İsmail, Hayrettin, Orhan, Çeki, Cemil, Sinan (K.İsmail), Sedat (Sedat 3), Tezcan, Vahit" kurgusuyla mücadele etti. Didi'nin Fenerbahçesi ise sahaya, "Datcu, Niyazi, Yılmaz, Ziya, Alpaslan, Önder (İsmet), Kâmil, Timuçin (Selahattin), Mustafa, Osman, Cemil" düzeninde yayıldı. Ev sahibi yeşil-beyazlılar, Fehmi Pazarıcı, Sait Acarbay, Oğuz Özden hakem üçlüsünün yönettiği maça hızlı başladı ve ilk dakikada Tezcan'la bulduğu golle 1-0 öne geçti. Rövanşı da hesabı

katarak savunma ağırlıklı oynanan maçta başka gol çıkmadı ve Bursa evinde ilk 90 dakikayı 1-0 kazandı.

Fenerbahçe'nin çifte zaferi

1973-74 sezonu kupa finalinin rövanşı, 22 Mayıs 1974 Çarşamba günü İstanbul İnönü Stadı'nda sahnelendi. Ev sahibi Fenerbahçe, "Datcu, Niyazi, Alpaslan, Ziya, Serkan, Önder, Kâmil, Selahattin, Cemil, Osman, Mustafa (Ender)" tertibiyle sahada yer aldı. İlk maçtan taşıdığı tek gollü galibiyetin avantajıyla kupaya bilenen Bursaspor ise "Osman, Kemal, İsmail, Hayrettin, Orhan, Cemil, (Yusuf), Çeki, Vahit, Sedat 2, Tezcan, Sedat 1 (K.İsmail)" kurgusuyla oynadı. Orhan Cebe, Ziya Albayrak, İhsan Türe üçlüsünün yönettiği maçın başlangıç düdüğüyle birlikte Fenerbahçe rakip kalede gol kovaladı. 14. dakikada Cemil'le golünü buldu, üç dakika sonra Selahattin'le kazandığı ikinci golle kupayı selamlaştı. İlk yarısı 2-0 Fenerbahçe lehine kapanan finalde, 69. dakikada sahneye çıkan "Bay Gol" lakaplı Osman Arpacıoğlu perdeyi indiren golün imzası oldu. Bursaspor önünde rövanşı 3-0 kazanan Fenerbahçe, böylece zafere ulaştı. 1973-74 sezonunda lig ve kupa şampiyonu olan sarı-lacivertliler, bu özelliği ile rakip Bursaspor'a Avrupa Kupa Galipleri Kupası'na katılma vizesini ikram ediyordu. Bursa da bu ikramın hakkını vermiş ve Abdullah Geciç yönetiminde İrlanda'nın Finn Harps ve İskoçya'nın Dundee United takımlarını peş peşe eleyerek büyük bir sansasyon yaşatmıştı.

Bursaspor'un 1 kupası var

Bursaspor'un kupa serüveni

Ziraat Türkiye Kupası'nda 50. yılın finalisti Bursaspor, daha önce kupada 4 kez final sahnesine çıktı. Yeşil-beyazlılar, 13 kez yarı final ve 14 kez de çeyrek finale yükseldi. 1986'da kupayı müzesine taşıyan Bursaspor, bugünkü finalde rakibi olan Fenerbahçe ile 38 yıl önce karşılaştı. Kupa sarı-lacivertlilerin oldu.

İlk iki finalinde hedefe varamadı

Bursaspor, Türkiye Kupası macerasında ilk kez şampiyonluğa 1970-71 sezonunda göz kırptı. Yarı finalde Göztepe'yi eleyerek çıktığı final maçında Eskişehirspor ile oynadı. İki maç üzerinden yapılan final turunun ilk maçını Bursaspor 1-0 kazanmasına karşın, rövanşta Eskişehirspor'a 2-0 yenilerek ilk Türkiye Kupası şampiyonluğunu kaçırdı. Bursaspor, Türkiye Kupası'ndaki ikinci finalini ise yarı finalde Beşiktaş'ı iki maç sonunda eleyerek Fenerbahçe ile oynadı. Güçlü bir kadroya sahip yeşil-beyazlılar ilk maçı 1-0 kazanmasına rağmen, İstanbul İnönü Stadı'nda oynanan ikinci maçı 3-0 kaybederek ikinci kez finalde kupayı kaybetmiş oldu.

1986'da kupayı müzesine taşıdı

Bursaspor, 1985-86 sezonunda üçüncü kez finale adını yazdırırken sırasıyla Kasımpaşa, Denizlispor, Gençlerbirliği, Sakaryaspor'u eleyerek finalde Altay'ın rakibi oldu. Yeşil-beyazlılar, 28 Mayıs 1986 yılında oynanan final maçında Altay'ı Tulipan ve Beyhan Çalışkan'ın golleriyle 2-0 yenerek

ilk kez Türkiye Kupası'nı müzesine götürme başarısı gösterdi. Bu arada sezon sonunda yaşanan bir olay Bursaspor'u adeta yıktı. Kupa finalinde ilk gole imza atan Macar futbolcu Tulipan, Gölyazı'da geçirdiği bir sandal kazasında hayatını kaybetti.

20 yıl önceki dramatik final serisi

1991-1992 sezonunda oynanan Türkiye Kupası final rövanşı, Bursaspor tarihinin en hüzünlü finali oldu. Trabzonspor ile finalde karşılaşan yeşil-beyazlılar Bursa'da oynanan ilk karşılaşmayı 3-0 kazanıp kupanın kulpuna sıkı sıkıya sarıldı. Futbol çevrelerinin skor zenginliği ile neredeyse şampiyon ilân ettiği Bursaspor, Trabzon deplasmanında ummadığı bir yenilgi yaşadı. Bordo-mavililere 5-1 mağlup olan Bursaspor, 20 yıl önceki dramatik finalde kupayı Trabzon'da bıraktı.

Fenerbahçe'nin kupa serüveni

1962-63 sezonunda finale yükselen Fenerbahçe, kupayı Galatasaray'a (1-2, 1-2) kaptırdı. Ertesi sezon 3. turda Ankaragücü'ne (0-2) takıldı. 1964-65'te ikinci kez Galatasaray'a karşı final randevusuna çıktı ve kupayı yine ezeli rakibine (0-0, 0-1) teslim etti. Sarı-lacivertilere ertesi sezon yarı finalde yine Galatasaray geçit vermedi (0-0, 1-3). 1966-67'de çeyrek finalde Samsunspor'a (1-2, 0-0) takıldı.

1968'de ilk kupa şampiyonluğu

1967-68 sezonu Fenerbahçe adına önemli bir kilometre taşı oldu. Bir çift finalde Altay (2-0, 0-1) önünde üstünlük kuran sarı-lacivertliler, tarihinde ilk kez kupa şampiyonluğuna ulaştı. Ertesi yıl yarı finalde Galatasaray'a (1-2) takıldı. 1969-70 sezonunda henüz ilk turda İstanbulspor'u (1-1, 0-1) geçemedi. 70'lerin başında Es-Es fırtınası esiyordu; 1970-71'in yarı finalinde Eskişehirspor'u (0-3, 1-0) aşamadı. 68 finalinde üstünlük kurduğu Altay'la 1971-72 sezonunda bu kez yarı finalde oynadı ve bu kez Altay (0-1, 1-1) geçit vermedi. 1972-73'te yine yarı finalde bu defa da Ankaragücü (1-2, 1-0) finale set koydu.

Bursa'yı geçti, ikinci kupa müzede

Sarı-lacivertliler ikinci şampiyonluğunu, bugün finalde buluşacağı Bursaspor önünde kazanıyordu. 1973-74'ün bir çift finalinde Bursaspor'a karşı (0-1, 3-0) üstünlük tesis eden Didi yönetimindeki Fenerbahçe mutlu sona ulaşıyordu. 1974-75 sezonunda, Trabzonspor (1-1, 1-2) çeyrek finalde dur dedi. Ardından peş peşe üç sezon yine çeyrek

finallerde önce Göztepe'ye (1-1, 1-2), sonra Trabzonspor'a (0-2, 0-1) ve Bursaspor'a (1-2, 1-1) takıldı. İlk şampiyonluğunu kazandığı finalde Altay'la 11 yıl sonra yine bir finalde buluştu. Çetin geçen final 90 dakikalarında Altay'a (1-2, 2-0) üstünlük kuran Fenerbahçe, 1978-79 sezonunda üçüncü kez kupayı müzesine taşıdı. Ertesi yıl tam bir kâbustu. Bir önceki turda Beşiktaş'ı eleyen 2. Lig ekibi Lüleburgazspor'a (0-0, 1-1) çeyrek finalde elenen sarı-lacivertliler taraftarlarını şoka uğrattı. 1980-81'in yarı finalinde Ankaragücü (0-1, 1-1) önünde elendi. 1981-82 sezonu çeyrek finalde Galatasaray'ı (0-2, 2-2) aşamadı.

Son kupayı 1983'te kazandı

1982-83 sezonu finalinde Mersin İdman Yurdu ile buluştu. Aynı yıl 1. Lig'den de düşecek olan Mersin İdman Yurdu'na (2-0, 2-1) iki finalde de çift gol atarak dördüncü kez Türkiye Kupası'nı müzesine taşıdı. Bu aynı zamanda Fenerbahçe'nin en itibariyle kazandığı son kupa şampiyonluğu oluyordu. 1983-84 yarı finalinde Beşiktaş'a (0-0, 2-4), 1984-85 çeyrek finalinde Galatasaray'a (1-2, 0-1), 1985-86 5. turunda Sakaryaspor'a (0-2), 1986-87 çeyrek finalinde Samsunspor'a (0-1, 0-0) ve 1987-88 6. turunda Sakaryaspor'a (1-5, 1-2) takıldı. 1988-89 sezonunda, 6 yıl sonra yeniden çıktığı finalde Beşiktaş'a (0-1, 1-2) yenilerek düş kırıklığı yaşadı.

Kupanın nadasa yatırıldığı yıllar

Kupa serüveninin akan film şeritleri, Fenerbahçe adına yine tatsız manzaralarla yüklüydü. Kupayı

kaptırdığı Beşiktaş'a ertesi sezon bu kez yarı finalde takıldı (0-3). 1990-91 yarı finalinde Ankaragücü'ne (1-3), 1991-92 6. turunda Kocaelispor'a (0-1) takıldı. 1992-93 yarı finalinde Beşiktaş'ı (0-1, 1-1), ertesi yılın çeyrek finalinde yine Beşiktaş'ı (1-2) geçemedi. 1994-95 yarı finalinde Galatasaray'a (1-1, 6-7 penaltılar) takılan sarı-lacivertliler, ertesi sezon finale yükselme başarısı gösterdi. Şampiyonluk için kapıştığı rakibi yine Galatasaray'dı. Heyecan yüklü bir çift finalde Galatasaray'a (0-1, 1-1) üstünlük tesis edemeyince, sabır tespihinin boncuklarına bir yenisini daha ekledi.

Milenyumda Pendik şoku

Kupa maceraları, Fenerbahçe adına mutlu sonla noktalanmaması bir yana, artık finaller bile özlem sahnesi olmaya başlayacaktı. Sarı-lacivertliler 1996-97 çeyrek finalinde Beşiktaş'a (2-2, 1-2) takıldı. Ertesi yıl yine çeyrek finalde bir başka güçlü rakip Trabzonspor'la eşleşti. Trabzonspor'a (1-2, 0-3 hükmen) elendi ve cezası nedeniyle 1998-99 sezonu kupa elemelerinde boy göstermedi. Bunlar, Fenerbahçe için öncü sarsıntılar olmuştu. Zira, asıl büyük depresi 1999-00 sezonu 3. turunda Pendikspor karşısında yaşadı. Yüzde yüz favorisi olduğu maçta 2. Lig ekibi Pendikspor'a (1-2) yenilen Fenerbahçe tarafı şaşkınlığa uğrattı. Bu milenyum maçı, Türkiye Kupası'nın en büyük sürprizlerinden biri olarak tarihe geçiyordu.

Bir sürpriz de Konyaspor'dan

Ertesi sezon büyük bir sıçrama yaparak finale ulaşsa da sarı-lacivertliler yine mutlu sona ulaşamadı. 2000-01 finalinde kupayı Gençlerbirliği'ne (2-2, 1-4 penaltılar) kaptırdı. Ardından, 4. turda Denizlispor'a (1-2) elendi. Fenerbahçe 2002-03 sezonunun 2. turunda ise bir başka büyük şoku, 2. Lig ekibi Konyaspor karşısında yaşadı (0-1). Fenerbahçe'yi henüz yolun başında kupa dışına iten maçın tek golünün imzası Faruk, kariyerinin en kıymetli golünü atarken yalnızca kendisine değil, yeşil-beyazlı kulübe de en önemli kupa başarısını armağan etmişti. Fenerbahçe, 2003-04 sezonu yarı finalinde de Gençlerbirliği'ne (2-4) takılarak düş kırıklıkları dizisine bir başka çentik daha attı.

Kupa özlemi 29 yıla uzandı

Sarı-lacivertliler, 2005'ten itibaren kupa kulvarında çok çarpıcı performanslar üretmeye başladı. 2004-05 sezonunda final sahnesine yükseldi

ama Galatasaray'a (1-5) kaybetti. 2005-06'da da final oynadı. Bu kez de bir başka ezeli rakibi Beşiktaş'a (2-3) takıldı. Ertesi sezon yine Beşiktaş (0-1, 1-1), bu kez yarı finalde geçit vermedi. 2007-08'de Galatasaray (0-0, 1-2) çeyrek finalin ötesini göstermedi. 2008-09 finalinde Beşiktaş'a (2-4), 2009-10 finalinde ise Trabzonspor'a (1-3) kaybeden Fenerbahçe'de, sabır taşı çatlıyor ama özlem dinmiyordu. 2010-11'de C Grubu'nda çıkamayan Fenerbahçe, bu sezon ürettiği parlak performanslarla bir kez daha final sahnesinde boy gösteriyor.

Maçın Hakemi

Bülent Yıldırım

1 Mart 1972 doğumlu. 1994 yılından beri hakemlik yapıyor. 2003-2004 sezonundan itibaren Spor Toto Süper Lig'de maç yönetiyor. FIFA'nın 1. Kategori hakemlerinden biri. Bu sezon Fenerbahçe'nin 5, Bursaspor'un 3 maçını yönetti. Fenerbahçe bu 5 maçta 4 galibiyet, 1 beraberlik, Bursaspor ise 3 maçta 2 galibiyet, 1 beraberlik elde etti.

Yardımcı Hakemler

Cem Satman, Ekrem Kan
Dördüncü Hakem
Barış Şimşek

50. kupa kimin olacak?

Kupanın Tarihçesi

Galatasaray 1963

Eskişehirspor 1970

Ankaragücü 1972

Kupanın tarihi neredeyse Profesyonel 1. Lig tarihiyle at başı gider ve kökü 1960'lı yıllara dayanır. Avrupa'da 1961 yılından itibaren düzenlenmeye başlayan Avrupa Kupa Galipleri Kupası'nda Türkiye'yi temsil edecek takımı belirle-

mek amacıyla 1962-63 sezonunda bütün liglerde yer alan 66 takımın katılımıyla Türkiye Kupası adı altında bir kupa organizasyonu tertip edilmeye başlanmıştır. 1980-81 sezonunda adı Federasyon Kupası olarak değiştirilmiş, 1992-93 sezonundan sonra tekrar eski ismi Türkiye Kupası'na dönmüştür.

1962-63 sezonunun ilk kupasını Fenerbahçe'yi iki maçta da 2-1 yenerek alan Galatasaray, bu kupayı 14 kez kucaklayarak en fazla kazanan takım unvanına erişmiştir. Sarı-kırmızılı takım, ilk kupayı kazanmasının ardından adeta kupa koleksiyonculuğuna soyunur. Sırasıyla önce Altay'ı, ardından Beşiktaş'ı ve tıpkı ilk sezonda olduğu gibi bir kez daha Fenerbahçe'yi finalde alt ederek arka arkaya dört kez kupanın sahibi olur. İlk dört kupayı alan Galatasaray'a 1966-67 sezonunda Altay "dur" der. O sezon finali iki İzmirli oynar. Ezeli rakiplerin maçı müthiş bir çekişmeye sahne olur ve Altay ile Göztepe'nin mücadelesi 2-2 sona erer. O günlerin statüsünde penaltı atışları yoktur ve kura atışına gidilir. Kurada şanslı olan Altay'dır ve İzmir'in siyah-beyazlıları Galatasaray'ın kupadaki 4 yıllık hegemonyasına son verirken kupayı da ilk kez İstanbul sınırlarının dışında

Bugüne dek 49 kez oynanan kupa finallerinde Galatasaray 14 zaferle başı çekiyor. Sarı-kırmızılıları 9 kupayla Beşiktaş, 8 kupayla Trabzonspor izliyor. Fenerbahçe 13 kez final oynadı ama ancak 4 kez sevinebildi. Anadolu takımları da 2'şer kez Ankaragücü, Gençlerbirliği, Göztepe, Altay ve Kocaelispor'la, 1'er kez de Bursaspor, Eskişehirspor, Sakaryaspor ve Kayserispor'la kupanın sahibi oldu.

Fenerbahçe 1983

Kocaelispor 2002

çıkarmayı başarır. Altay hızını alamamış ve ertesi sezon da finale kadar gelmiştir ama o güne kadar iki kez final yitiren Fenerbahçe'nin bir kez daha kaybetmeye tahammülü yoktur. Sarı-lacivertli takım, ilk maçta 2-0 yendiği Altay'a ikinci maçta 1-0 yenilse de 1967-68 sezonunda kupayla ilk kez tanışmayı başarır.

Ardından gelen 4 sezon boyunca bu defa İstanbul takımları kupaya hasret kalır. Öyle ki, bu dört finalde sadece 1 İstanbul takımı vardır ve 1968-69'da Göztepe, Galatasaray'ı 1-0 ve uzatmada 1-1'lik skorlarla ardında bırakarak kupayı İzmir'e götürür. Kupa aşkından vazgeçmeyen Göztepe, ertesi sezon da dönemin Anadolu Beyi Eskişehirspor'a ilk maçta 2-1 yenilse de rövanşı 3-1 kazanarak ikinci kez mutlu sona ulaşır.

Kupanın İstanbul ve İzmir'in dışında bir başka şehirle tanışması 1970-71 sezonuna nasip olur. Bir sezon önce finalde kaybeden Eskişehirspor, "Anadolu derbisi" niteliğindeki finalin ilk maçında 1-0 kaybettiği Bursaspor'dan rövanşı 2-0'la alır ve müzesini ilk kupasıyla süsler.

1971-72 sezonunda kupaya yeni bir sahip daha çıkar. Ankaragücü, kupa finalindeki ilk Başkent takımıdır ve dördüncü kez finale çıkan Altay'ı 0-0'lık ilk maçın rövanşında 3-0'la alt ederek Türkiye Kupası'nı Başkent'e götürür.

İlk dört kupayı kazandıktan sonra sessizliğe bürünen Galatasaray, 1972-73 yılında yeniden "Kupa Beyi" olarak ortaya çıkar. 3-1 ve 1-1'lik skorlarla bir önceki sezonun şampiyonu Ankaragücü'ne üstünlük sağlayan sarı-kırmızılı takım, beşinci kupasını kazanır.

Ertesi sezon, sıra bir başka İstanbulluya, Fenerbahçe'ye gelmiştir. Sarı-lacivertliler, ikinci kez finale yükselen Bursaspor'a fırsat tanımaz ve 1-0 kaybettikleri maçın rövanşını 3-0 kazanarak ikinci kez kupaya sarılır. Ardından bir başka İstanbul takımı daha kupayla tanışır. 13. kez düzenlenen kupada ikinci kez finale yükselen Beşiktaş, finalde lige o sezon yükselen Trabzonspor'un rakibidir. Karadeniz ekibi ilk maçı 1-0 kazanır ama rövanş 2-0'la Beşiktaş'ın olur ve kupa İstanbul'da kalma geleneğini üçüncü sezonunda da sürdürür.

Beşiktaş 2009

Trabzonspor ertesini sezon yine finaldedir ama bu defa kupanın gedikli Galatasaray'a 1-0 biten iki maçın sonunda penaltı atışlarıyla boyun eğer.

Penaltı atışlarıyla kupa sahibi olmak bir ilktir ve kupa arka arkaya dördüncü sezon da İstanbul takımlarının olmuştur.

Lâkin Karadeniz inatçılığı sürmektedir. Trabzonspor arka arkaya üçüncü finaline 1976-77 sezonunda çıkar ve bu defa iki yıl önce kaybettiği Beşiktaş'tan rövanşı alır. 1-0 ve 0-0 sona eren maçların ardından kupa nihayet Karadeniz kıyılarında uzanır.

Bordo-mavili takım arka arkaya dördüncü finaline 1977-78 sezonunda yükselir. Bu defa rakibi bir Akdenizlidir ve ilk kez bir Güney takımı kupa finalinde yer almaktadır. Trabzonspor o sezon Adana Demirspor'u ilk maçta 3-0 yener, ve golsüz biten rövanşın ardından kupayı ikinci kez havaya kaldırır.

1978-79'da kupa iki sezonluk aradan sonra bir kez daha İstanbul'a döner. Fenerbahçe, 11 yıl önce finalde alt ettiği Altay'a bu defa da 2-1 yenildiği ilk maçın ardından 2-0'lık üstünlük kurar ve Türkiye Kupası'na üçüncü kez sahip olur.

O dönemlerde Anadolu takımları daha bir görünür haldedir futbol arenasında. 1979-80'de Altay, bir sezon önce kaybettiği kupanın acısını Galatasaray'dan çıkartır. Bu, İzmir'in siyah-beyazlıların altıncı finallerinde elde ettiği ikinci ve son kupa olur aynı zamanda. Ankaragücü 1980-81 sezonunda Boluspor'u yener alıp kupayı. Bu kupa onlara aynı zamanda 1. Lig'in kapısını da aralar. 1982-83 sezonunda ise Fenerbahçe'nin aldığı kupa, Kadıköy'e bir daha uğramaz. O sezon Mersin İdman Yurdu'nu 2-1 ve 2-0'lık skorlarla yener dördüncü kez kupa kaldıran Fenerbahçe, sonrasında 7 defa finale çıkmasına rağmen hep kaybeden taraf olur.

1983-84'te kupa finali tek maç üzerinden oynanır.

Trabzonspor, normal süresi golsüz biten maçı uzatma bölümünde attığı iki golle kazanır ve Beşiktaş'ın eli boş kalır. Ertesi sezon Trabzonspor bir kez daha finaldedir ama gülen taraf 2-1 ve 0-0'lık skorlarla Galatasaray olur.

Sonraki üç sezondaki kupa finalleri, Anadolu takımlarının birbiriyle kozlarını paylaşması şeklinde cereyan eder. 1986'da final yine tek maç üzerinden ve Bursaspor üçüncü kez çıktığı finalde, bu makamın gedikli Altay'ı 2-0 yener ilk kupasını kazanır.

Ankara, Ankaragücü ile iki kupa kaldırmıştır o güne kadar, üçüncüsü Gençlerbirliği'ne kismet olur. Kırmızı-siyahlı takım 1986-87 sezonunda finalde karşılaştığı Eskişehirspor'u ilk maçta 5-0 yener, formaliteye dönen rövanşı 2-1 kaybetse de kupayı Başkent'e üçüncü kez götürür. Ertesi sezon yine bir Anadolu finali yaşanır ve Sakaryaspor, Samsunspor'la karşılaştığı finali kazanarak ilk defa kupayla buluşur.

Arkasından kupanın yolu yeniden İstanbul'a düşer. Hem de arka arkaya üç kez. İlk ikisinde Beşiktaş, finalde önce Fenerbahçe'yi 1-0, ardından da Trabzonspor'u 2-0 yener kupayı arka arkaya iki kez Akaretler'e taşır. Ertesi sezon ise Galatasaray, Ankaragücü'nü uzatmalarda 3-1 yener kupanın sahibi olur.

Kupanın belki de en renkli ve heyecanlı finali 1991-92 sezonunda oynanır. Finaldeki takımlar Trabzonspor ile Bursaspor'dur. Bursaspor evindeki ilk maçı 3-0 kazanır ve herkesi kupanın sahibi olduğuna ikna eder. Ancak ikna olmayan birileri vardır. Trabzonspor, rövanшта mucizevi bir skor elde ederek rakibini 5-1 yener ve kupayı 4. kez kazanır.

Bir sonraki sezon Galatasaray ikinci kez finalde

karşılaştığı Beşiktaş'a karşı ikinci zaferini kazanır. Ertesi yıl Beşiktaş, alacağını bire düşürür. 1994-95'te ise bu sefer Trabzonspor, Galatasaray'ı yener alıp kupayı. İki sene finalde kaybeden Galatasaray, bunun acısını ertesini sezon finalde Fenerbahçe'den alır. 1996-97 yine bir Anadolu delikanlısını ortaya çıkarır. Kocaelispor, Trabzonspor'u yener ve kupayı Körfez'e götürür.

1997-89 sezonunda final ikinci kez penaltılarla sonuçlanır. Beşiktaş ve Galatasaray arasındaki iki final maçı da 1-1 sonuçlanmış, penaltılarda gülen takım Beşiktaş olmuştur. Ertesi sezon sarı-kırmızılı takım, bir sezon önce finalde kaybettiği Beşiktaş'a 0-0 ve 2-0'la üstünlük sağlar.

Yeni bin yılın ilk kupası da ilk dört kupanın sahibi Galatasaray'a nasip olur. Galatasaray, ilk kez Diyarbakır'da oynanan nefes kesen kupa finalinde Antalyaspor'u uzatmada 5-3 yener kupayı bir kez daha Florya'ya götürür. Bu skor aynı zamanda Türkiye Kupası finallerinin en gollüsüne işaret eder.

Ertesi sezon Fenerbahçe 18 yıldır hasret kaldığı kupada bir kez daha finale çıkar. Rakibi ise Gençlerbirliği'dir. 2-2 biten maçın ardından penaltılarda 4-1 üstünlük kuran Başkent ekibi, tarihinde ikinci kez kupayı kaldırmayı başarır.

Dönemin klas takımı Kocaelispor ikinci kupasını da 5 sezonluk bir aradan sonra kazanır. Körfez ekibi finaldeki rakibi Beşiktaş'ı Bursa'da oynanan maçta hiç kimsenin beklemediği bir skorla 4-0 yener büyük bir sükse yapar.

Sonraki iki sezon ise birbirinin kopyası gibidir. Finaldeki iki takım Trabzonspor ile Gençlerbirliği'dir. 2003'ün finali Antalya'da, 2004'ün finali ise Atatürk Olimpiyat Stadı'nda oynanır ve Trabzonspor ilk finali 3-1, ikinci finali de 4-0'lık skorlarla kazanarak kupayı Karadeniz'e taşır.

Tarihi finallerden birisi 2004-05 finalidir. Türk futbolunun iki dev takımı Galatasaray ile Fenerbahçe arasında Atatürk Olimpiyat Stadı'nda oynanan final maçını sarı-kırmızılılar tarihi bir skorla 5-1 kazanarak 5 yıllık bir aradan sonra yeniden kupayla buluşur.

Fenerbahçe'nin kupa kaybetme geleneği ertesini sezon da devam eder. Sarılacıvertili takım, 2005-06 sezonunun İzmir'de oynanan finalini Beşiktaş'a uzatmalarda 3-2'lik skorla kaybeder. Beşiktaş, aynı hızla ertesini sezon da kupa şampiyonudur. Siyah-beyazlı takım, 2006-07'nin

İzmir'de oynanan finalinde o sezon ligden düşen Kayseri Erciyesspor'u zor da olsa uzatmada 1-0 yener kupayı bir kez daha kazanmayı başarır. 2007-2008'in finali bir Anadolu derbisidir. Kayserispor, Bursa'daki final sahanesinde Gençlerbirliği ile karşılaşır. Normal süresi ve uzatmaları golsüz biten maçın penaltı atışlarında rakibine 11-10'lık üstünlük kuran Kayserispor, tarihinde ilk kez yükseldiği finalde ilk kupasını kazanır.

2008-09'da Beşiktaş, Fenerbahçe'nin kupa hasretini biraz daha uzatır. İzmir'deki final, 4-2'lik skorla siyah-beyazlı takımın lehine sonuçlanmıştır.

2009-10 sezonunda final Şanlıurfa'da oynanır. Şanlıurfa'da yeni inşa edilen GAP Arena'da oynanan finalde Trabzonspor, Fenerbahçe'yi 3-1 yener ve kupanın sahibi olur.

49. kupa finali ise Beşiktaş ile İstanbul Büyükşehir Belediyespor arasında oynanır. Beşiktaş, Kayseri Kadir Has Stadı'nda oynanan ve 2-2 sona eren finalde rakibini penaltı atışlarında 6-5 alt ederek 9. kez kupanın sahibi olur.

Böyle yazılır kupa tarihi. Galatasaray 14 kupayla başı çeker; sarı-kırmızılıları 9 kupayla Beşiktaş, 8 kupayla da Trabzonspor takip eder. Fenerbahçe 13 kez final oynamış ama ancak 4 kez sevinebilmiştir. Anadolu takımları da 2'şer kez Ankara'ya, Gençlerbirliği, Göztepe ve Kocaelispor'la, 1'er kez de Bursaspor, Eskişehirspor, Sakaryaspor ve Kayserispor'la sarılır kupaya.

1962-63'teki ilk kupanın üzerinden geçen 49 yıldan sonra heyecan bir kez daha dorukta. Umudumuz, şimdiye kadar olduğu gibi dostça, centilmence bir mücadele yaşanması. Aslolan futbolun içindeki güzellikler çünkü. Her zaman tekrarlandığı gibi... Hak eden kazansın, dostluk kazansın, Türk futbolu kazansın.

Trabzonspor 2010

Finale Adını Yazdıranlar

Sezon	Takımlar	1.Maç	2.Maç
1962-63	G.Saray-F.Bahçe	2-1	2-1
1963-64	G.Saray-Altay	0-0	3-0 (hükmen)
1964-65	G.Saray-F.Bahçe	0-0	1-0
1965-66	G.Saray-Beşiktaş	1-0	1-0
1966-67	Altay-Göztepe	2-2 (Kurayla)	0-0
1967-68	F.Bahçe-Altay	2-0	0-1
1968-69	Göztepe-G.Saray	1-0	1-1 (uzatmada)
1969-70	Göztepe-Eskişehirspor	1-2	3-1
1970-71	Eskişehirspor-Bursaspor	0-1	2-0
1971-72	Ankaragücü-Altay	0-0	3-0
1972-73	G.Saray-Ankaragücü	3-1	1-1
1973-74	F.Bahçe-Bursa	0-1	3-0
1974-75	Beşiktaş-Trabzonspor	0-1	2-0
1975-76	G.Saray-Trabzonspor	0-1	1-0 (5-4 pen.)
1976-77	Trabzonspor-Beşiktaş	1-0	0-0
1977-78	Trabzonspor-Adana Demirspor	3-0	0-0
1978-79	F.Bahçe-Altay	1-2	2-0
1979-80	Altay-G.Saray	1-0	1-1
1980-81	Ankaragücü-Bolu	2-1	0-0
1981-82	G.Saray-Ankaragücü	3-0	1-2
1982-83	F.Bahçe-Mersin İ.Y.	2-1	2-0
1983-84	Trabzonspor-Beşiktaş	2-0 (uzatmada)	0-0
1984-85	G.Saray-Trabzonspor	2-1	0-0
1985-86	Bursaspor-Altay	2-0	0-0
1986-87	G.Birliği-Eskişehirspor	5-0	1-2
1987-88	Sakaryaspor-Samsunspor	2-0	1-1
1988-89	Beşiktaş-F.Bahçe	1-0	2-1
1989-90	Beşiktaş-Trabzonspor	2-0	0-0
1990-91	G.Saray-Ankaragücü	3-1 (uzatmada)	0-0
1991-92	Trabzonspor-Bursaspor	0-3	5-1
1992-93	G.Saray-Beşiktaş	1-0	2-2
1993-94	Beşiktaş-G.Saray	0-0	3-2
1994-95	Trabzonspor-G.Saray	3-2	1-0
1995-96	G.Saray-F.Bahçe	1-0	1-1
1996-97	Kocaelispor-Trabzonspor	1-1	1-0
1997-98	Beşiktaş-G.Saray	1-1	1-1 (5-3 pen.)
1998-99	G.Saray-Beşiktaş	0-0	2-0
1999-00	G.Saray-Antalyaspor	5-3 (uzatmada) (Diyarbakır'da oynandı)	0-0
2000-01	G.Birliği-F.Bahçe	2-2 (4-1 pen.) (Kayseri'de oynandı)	0-0
2001-02	Kocaelispor-Beşiktaş	4-0 (Bursa'da oynandı)	0-0
2002-03	Trabzonspor-G.Birliği	3-1 (Antalya'da oynandı)	0-0
2003-04	Trabzonspor-G.Birliği	4-0 (İstanbul'da oynandı)	0-0
2004-05	G.Saray-F.Bahçe	5-1 (İstanbul'da oynandı)	0-0
2005-06	Beşiktaş-Fenerbahçe	3-2 (uzatmada) (İzmir'de oynandı)	0-0
2006-07	Beşiktaş-Kayseri Erciyesspor	1-0 (uzatmada) (İzmir'de oynandı)	0-0
2007-08	Kayserispor-Gençlerbirliği	0-0 (11-10 pen.) (Bursa'da oynandı)	0-0
2008-09	Beşiktaş-Fenerbahçe	4-2 (İzmir'de oynandı)	0-0
2009-10	Trabzonspor-Fenerbahçe	3-1 (Şanlıurfa'da oynandı)	0-0
2010-11	Beşiktaş-İstanbul BBSK	2-2 (5-4 pen.) (Kayseri'de oynandı)	0-0

ZİRAAT
Türkiye Kupası

KUPA KİMİN OLACAK

FENERBAHÇE - BURSASPOR
16 MAYIS ÇARŞAMBA 20.30

futbolun tüm coşkusu **a**tv'de

Bursaspor

Fenerbahçe

● Yavuz Özkan	1
● Ömer Erdoğan	4
● Milan Stepanov	5
● Gökçek Vederson	6
● Alfred N'diaye	7
● Stanislav Sestak	9
● Pablo Martín Batalla	10
● Sebastian Pinto	11
● Scott Carson	12
● Gustav Svensson	13
● Okan Deniz	14
● Teteş Bangura	19
● Michael Basser	20
● Adem Koçak	21
● Turgay Bahadır	22
● Serdar Aziz	23
● Musa Çağırın	30
● Ozan İpek	33
● İsmail Haktan Odabaşı	35
● İbrahim Öztürk	38
● Hakan Aslantaş	42
● Barış Özücü	52
● Ahmet Arı	66
● Harun Tekin	89
● Mehmet Sak	90

1
3
4
5
6
7
8
9
10
14
15
16
20
23
34
38
53
58
62
67
77
85
88
92
60

● Volkan Demirel
● Reto Ziegler
● Bekir İrtegün
● Emre Belözoğlu
● Joseph Yobo
● Moussa Sow
● Sezer Öztürk
● Miroslav Stoch
● Alex de Souza
● Gökay İravul
● Henri Bienvenu
● Cristian Baroni
● Özer Hurmacı
● Semih Şentürk
● Mert Günok
● Mehmet Topuz
● Serdar Kesimal
● Fabio Bilica
● Selçuk Şahin
● Orhan Şam
● Gökhan Gönül
● Serkan Kırıntılı
● Caner Erkin
● Issiar Dia
● Özgür Çek